

за войната на метрополията съ Испания. Новѣщиятъ и справедливъ министръ отговори на подсмивъ: «Азъ ще оставя тѣзи работа на други нѣкои отъ моитѣ преемници, които би ималѣ повече смѣлость а по малко любовъ къмъ търговията». Такъвъ преемникъ са намѣри въ 1764 година.

Министрътъ Гренвилъ са не побои да влѣзе въ премѣждливия пѣтъ на злоупотребенията. Той принесе въ британския парламентъ правото на наложитѣ, право, което до тогазъ принадлежеше на американскитѣ събрания. Това не бѣше само нововведеніе но и *ку д'ета* — *държавенъ ударъ*. Колониститѣ нѣмахъ свои представители въ долната палатка на английския парламентъ и за това тѣ не можахъ законно да бѣдѣтъ подчинени подъ рѣшенията, на които не са съгласявахъ. При все това новиятъ министръ поднесе въ парламента на 1764 год. и накара да се приеме въ 1765 год. *акта за армоарнитѣ данъци*, който опредѣляваше данѣкъ за всички предмети, що са внасяхъ въ Америка. Той задължаваше йоще колониститѣ да правятъ всичкитѣ си земене-давания съ помощта на *тимбри*, (дамги) давани отъ царщината.

Тукъ трѣба да кажемъ и това че вече колонитѣ бѣхъ недоволни отъ парламента дѣто бѣше положилъ силни гюмрюци на търговията започенѣта между Америка и Английскитѣ Острови. Парламентътъ искаше освѣнъ това, той да плаща на Америка само съ книжни пари, а отъ нея да зема чисто сребро и злато. Последната зета мѣрка на английския парламентъ